

pressum cū demonibz inīitū licet nō absqz in-
stinctu satoris oīs infidie. erroribz ppter diffi-
cultatē credendorū assentiūt. Verū etiaz dis-
fert ab omni noxia z supersticiosa arte in hoc
q sup oīa genera diuinationū ipa maleficio-
rū heresis supremū attinet gradū malicie qd
etiā nomē a maleficiēdo seu male de fide sen-
tiendo sibi usurpat vt prius tactū ē. Attento
etiā q inter alios actus habent p augmento
illius pfidie qtuor exercere videlicet. fidē ca-
tholicam in toto vel in pte ore sacrilego ab-
negare seipsum in corpe z aīa deuouere. In-
fantes nondum renatos ipi maligno offerre
spurcijs diabolicis p carnales actus cū in-
cubis z succubis demonibz insistere q oīa vti
nam aliena ab omni veritate z figmenta forēt
dicenda. Dum mō ecclesie a tāta labe infectio-
nis existeret immunis. cui tamē heu obstat z
aplice sedis p bullā determinatio verū z ex-
perientia rex magistra q nos ex ppijs caruz
fassionibz ac flagitijs ppetratis instantū certi-
ficauit q absqz dispendio ppiie salutis iā ab
eorz inquisitionibz desistere neqmus. Ideo de
illoz origine z multiplicatione pestifera tra-
ctaturi. qz laboriosum existit. ideo a legentibz
sic summa cū diligentia singula sunt pscrui-
tanda q z admittēda q rōni psona z scriptu-
rarū traditionibz nō dissōna inueniūtur. Et
qz inter omēs actus ad multiplicationē eoz
deseruiētibz duo eoz plurima coopant. scz
incubi z succubi demones z infantū sacrile-
ge oblationes. Ideo de ipis spālīter tractabi-
mus. ita tñ vt primo de ipis demonibz. secun-
do de ipis maleficis. ztercio de ipa diuina p-
missione mentio habeat. Et qz demones per
intellectū z voluntatem opantur z potius sub
vna constellatione qz sub altera ad hoc vt se-
men ad plis pcreationē vigoret. Inqrendū
erit de ipis constellationibz a demonibz obser-
uatis. Et ita principaliter qruntur tria. Pri-
mo an hec heresis p cōpationē ad demones
incubos z succubos possit originaliter mul-
tiplicari. Secūdo an ne p pationem ad cor-
pora celestia q etiā cause sunt hūanorū actū
eorz opa possint vigorari. Tercio an ne p ob-
lationes sacrilegas infantes demonibz offe-
rentes possit ipa heresis augmētari. tñ infra
secūdam zterciā tractabit secūda qstio princi-
palis. s. de influentijs corporū celestīū. z hoc
ppter decentē cōtinuationē sup opera malefi-
corum. Circa primū tres erūt difficultates.
Vna generalis de incubis illis demonibus.
Altera spālī a quibus demonibz h mōi act⁹
exercent. Tercia singularis quo ad ipas ma-
leficas demonibz se subiicientibus.

Tercia questio prime partis.

Ad primū videtur q nō sit catholicū
asserere q per incubos z succubos de-
mones possint homines procreari. p
creatio hominū instituta est ante peccatū a
deo in hoc q homini mulierē in adiutoriu
de costa formauit. Quibus z dixit. Crescite z
multiplicamini. Gen. i. Et itez. Adam inspi-
ratus dixit. Erūt duo in carne vna. Gen. iij.
Similiter z post peccatū i lege nature dictū
est ad Noe. Crescite z multiplicamini. Gen.
ix. In tempe etiam noue legis a xpo hec con-
iunctio cōfirmata. Math. xix. Nō legistis q
ab inīno q fecit homines masculū z feminā
fecit eos. ergo alij modi homines procreādi
nō debent assignari. Si dicatur q demones
cōcurrunt nō vt principia naturalia sed vt ar-
tificialia quādo studiose cooperant. ad natu-
rales conceptus hominū semen recipiendo.
z iterum transfundendo. Contra. Quia aut
hoc possz diabolus in omī statu videlicet ma-
trimoniali z extra. aut in vno tantum. Non
primo modo. quia tūc opus diaboli esset for-
tius q opus dei qui quemlibet statum insti-
tuit aut confirmat. puta continentū z con-
iugatorum. Nec secūdo modo. quia de hoc
nullibi legitur i scripturis vt ex vno statu z
non ex altero huiusmodi hominum fieret p
creatio. Preterea procreare hominē est actus
vini corporis. sed demones assumptis corpo-
ribus non dant vitam. quia illa tantummo-
do formaliter fuit ab anima que ē actus cor-
poris phisici organici potentia vitam habē-
tis. ij. de anima. ergo p huiusmodi assumpta
corpora opera vite exercere non possunt. Si
dicatur q assumunt corpus non vt vitā tri-
buant sed vt semen naturale retineant z trās-
fundant. Contra. In operibus angelorum
bonorum z malorum sicut nihil ē superfluu
nec etiam in operibus nature. Sed cum de-
mon naturali virtute qua etiam omnē virtu-
tem corporis excedit possit inuisibiliter z se-
men colligere z iterum applicare. Igitur aut
ratio dabitur. q non possit inuisibiliter hoc
facere. aut si potest alterum erit superfluu. for-
tificatur ratio. Nam in libro de causis dicit.
q virtus intelligentie est infinita inferius qz
uis sit finita superius. sed omnia corporalia
sunt infra intelligentias ergo z infinitate sue
virtutis potest ea qualitercūqz vult immuta-
re. Sed intelligentie sunt angeli siue boni si-
ue mali. ergo possunt abiqz hoc q corpa assu-
mant transmutationes in seminibus facere.
Preterea semen recipere ab vno z trāsfundere

in alium fieret per motum localem: sed demones non possunt corpora mouere localiter. p batur. Anima est substantia spūalis sicut ⁊ demon. sed anima non potest localiter mouere corpus nisi a se viuificatum. Unde si aliquod membrū mortificetur redditur immobile ergo ⁊ demones aliquod corpus mouere localiter. nisi ab eis viuificatum non pnt. Dictum est autem ⁊ quasi per se notum q de demones non viuificant aliquod corpus. ergo nec semen poterūt mouere localiter de loco ad locum. Preterea. omnis actio est per cōtactum vt dicitur primo de generatione. Nō videtur autem q possit esse aliquis cōtactus demonis ad corpora cum nihil habeat cum eis cōmune. Cum ergo semē immittere ⁊ mouere localiter sit quoddā agere videtur q demones illa facere nō possint. Preterea demones non possunt mouere corpora magis propinqua eis in ordine nature. vt sunt celestia. ergo nec alia magis distāta. Antecedēs probatur. Quia cum mouens ⁊ motum sint simul. secūdo physicoz. Sequeret q demones mouentes corpora celestia essent in celo. q neq; fm nos neq; fm platonicos habet veritatem. Sed contra. Augustinus. iij. de trinitate. Demones colligunt semina que adhibent ad corporales effectus. hoc autē sine motu locali fieri non potest. ergo demones pnt semina recepta ab aliquibus in alios transfundere. Item glosa strabi super istud Exo. vij. Vocauit pharao sapiētes ⁊ c. Dicit q demones discurrunt per mundum ⁊ colligunt diuersa semina. ⁊ ex eoz adaptione possunt prouipere diuerses pēs. Videatur etiā glosa ibidē super illa verba. Vocauit pharao. Itē Benef. vi. super illud. Videntes filij dei filias hominū ⁊ c. glosa duo dicit. Primo q per filios dei filij seth intelligūtur. ⁊ per filias hominum filie cayn. Secundo dicit q non est incredibile non ab hominibus sed a quibusdam demonibus q mulieribus sunt improbi huiusmodi homines id est gigantes esse p creatos. de quibus in littera dicitur. Gigantes autem erant super terram. Quia ⁊ post diluuiū corpora non solum viroz sed etiā mulierum incredibilis pulcritudinis extiterunt.

Responso. Quia de potestate ac operibz diaboli circa maleficiales effect⁹ plura oportet causa breuitatis obmittere. ideo pio lectori tanq; p se nota relinquūtur. vel ad minus si noscere velit in scriptis docto. super. ij. sen. distin. v. singula ad vnguem elucidata inueniet. Conspiciet enim q cūcta opera sua per

intellectum ⁊ voluntatem demones exequūtur. Item q hec data naturalia non sunt immutata. Sed iuxta Dionisium. iij. ca. de di. nomi. manserunt integra ⁊ splendidissima q̄ uis eis vti ad bonum virtutis nō valeant inueniet etiam q̄tum ad intellectum q triplici acumine scientie viget. scilicet. subtilitate nature. experientia temporum ⁊ reuelatione supernorum spirituum. inueniet etiam in quibus ⁊ qualiter conditiones ⁊ naturales hominū impressiones ex influentijs corp⁹ celestium predominantes agnoscūt vnde teliciunt aliquos magis esse dispositos ad maleficia exequenda quam alios quos etiam p ceteris ad huiusmodi exequenda magis infestant. Quantum vero ad eius voluntatē reperiēt ipsam immobiliter malo inherere semper peccare peccatis. supbie inuidie ⁊ summe displicentie. quod deus pro sui gloria eo vtitur contra suam voluntatem. Cognoscat q̄liter ex his duobus scilicet intellectu ⁊ voluntate mira operatur ita q nō est potestas in terra que eis potest compari. Job. xli. Non est super terram potestas. que ei valeat compari qui factus est vt neminem timeret. vbi glo. Et licet neminem timeret meritis tamen sanctorū subiacet. inueniet etiā qualiter cognoscit cogitationes cordium nostrorum qualiter etiā possit transmutare corpora adminiculo alterius agentis substantialiter ⁊ accidentaliter qualiter etiam possit mouere corpora localiter immutare etiam sensus exteriores ⁊ interiores ad aliquid cogitandum qualiter etiā possit immutare hominis intellectum ⁊ voluntatem licet indirecte que omnia licet ad presentem nostram deseruierēt speculationem volumus tamen ex illis solummodo eorum proprietates concludere. vt ad questionis discussionem procedatur. **S**unt autem proprietates a theologis assignate q sunt spiritus impuri. licet non immūdi ex natura qz in eis fm Dionisium inest furor irrationabilis. amens concupiscentia. fantasia proterua intellige quo ad peccata eorum spiritualia. s. superbiam. inuidiam. iram. Unde sunt humani generis inimici. mente rationales absq; tamen discursu intelligentes. in nequicia subriles nocendi cupidi semper in fraude nonni. immutant sensus. inquinant affectus. vigilantes turbant. dormientes per somnia inquietant. morbos inferunt. tempestates cōcitant. in lucis angelos se transformāt. semper infernum secum portant. erga maleficos diuinum cultum sibi vsurpant. magice artes per eos fiunt. super bonos dominari appetunt ⁊

amplius pro posse infestant electis ad exerci-
tium dantur. semper fini hominis insidian-
tur. Et licet mille nocendi habeant modos et
artes. xvi. q. ij. utpote qui conatur a princi-
pio ruine sue unitate ecclesie rescindere. cha-
ritatem vulnerare. sanctorum operum dulce-
dinem inuidie felle inficere. et omnibus mo-
dis humanum genus euertere et perturbare.
potestas tamen eius in lumbis et ymbelico ma-
net. Job pent. Quia videlicet per luxuriam
carnis multum dominantur hominibus. se-
des enim luxurie in viris est in lumbis. quia
inde deciditur semen sicut mulieribus ab ym-
belico. His presuppositis ad intellectum que-
stionis de incubis et succubis demonibus di-
cendum. quod asserere per incubos et succubos de-
mones homines interdum procreari intan-
tum est catholicum quod eius oppositum esse asse-
rere nedum dictis sanctorum sed et traditioni
sacre scripture contrarium quod sic deduci-
tur. Nam Augustinus hanc questionem non
quidem quo ad maleficos sed quantum ad ipsas
operationes demonum et ad fabulas poeta-
rum in uno loco mouet et sub dubio reliquit.
Licet postea quantum ad processum sacre scri-
pture determinat. Nam libro. iij. de ciui. dei
capitulo. ij. dicit. Utrum potuerit venus et
cōcubitu anchisis eneam parere in medio re-
linquamus. Nam pene talis questio in scri-
pturis oritur. qua queritur. Utrum preua-
ricatores angeli cum filiabus hominum con-
cubuerunt. Unde natis gigantibus id est ni-
mum grandibus et fortibus viris tunc ter-
ra repleta est. Sed libro. v. ca. xxiij. questio-
nem determinat in hec verba. Creberrima fa-
ma est multis se expertos. vel ab eis qui expe-
tierant de quorum fide dubitandum non est
se audisse confirmant siluanos et faunos quos
vulgus incubos vocant improbas extitisse
mulieribus ac earum appetisse ac peregrisse cō-
cubitum. Et quosdam demones quos dñs
os galli nūcupant assidue hanc immunditiam
et tēptare et efficere pluries talesque asseuerant.
ut hoc negare impudentie videatur. Hec ille
Postea ibidem determinat secundam questio-
nem videlicet quod illud Bēn. Videntes filij dei
id est seth filias hominum id est Layn. non
de incubis solum intelligitur. Quod autem
incubos esse non sit credibile. Ad illud ibidem
est glosa que sic dicitur prius tactum est. Non
est incredibile non ab hominibus sed ab an-
gelis vel quibusdam demonibus qui mulie-
ribus sunt improbi eiusmodi homines. id est
gigantes esse procreatos de quibus in litte-
ra dicitur. Gigantes autem erant super terrā

qui et post diluuium etc. ut supra. Ad idem est
glosa Esaie. xij. vbi propheta de strutionem ba-
bilonice ciuitatis predicat et monstra in ea ha-
bitanda. Ibi inquit habitabunt strutiones et
pilosi ibi saltabunt. Demones intellige ibi lo-
co pilosi. Unde glosa dicit. Pilosi sunt silue-
stres homines. hispidi. qui incubones vel sa-
tiri certa genera demonum. et Esaie. xxxij.
super illo vbi propheta de solationem terre idu-
meorum qui persequerentur iudeos. Erit in-
quit cubile draconum et pascua strutionum.
et occurrent demonia. Glosa interlinealis. id
est monstra demonum adinuicem. Et glosa be-
ati Gregorij ibidem. Qui alio pilosi nomine
figurantur. non hi quos greci panos latini
vero incubos vocant. Ad idem est beatus Iu-
dorus. libro. viij. capitulo ultimo sic dicens.
Pilosi qui grece paniti. latine incubi appellā-
tur. Ubi et incubi dicuntur ab incubando hoc
est stuprando. Sepe enim improbi existunt
etiam mulieribus et earum peragunt concu-
bitum quos demones galli dñs nūcupant.
quia assidue hanc peragunt immunditiam.
Quem autem vulgo incubonem vocant. hūc
romani fanum ficarium dicunt. Ad quem
Oratius dicit. faune nympharū fugientius
amator per meos fines et aprica rura lenis in-
cedas. Insuper illud apostoli. i. Corinth. xi.
Mulier debet habere velamen super caput su-
um propter angelos. Multi catholici expo-
nunt quod sequitur propter angelos id est incu-
bos. Ad idem est Beda in historiis angelorum
Item Bui. in libro de vniuerso. parte vlti.
tracta. vi. multipliciter. Preterea hoc deter-
minat sanctus doctor prima parte. q. xv. Et
in secundo scripto. distin. viij. Et quolibet. vij.
q. x. atque super Esaia. capitulo. xij. et xxxij.
Unde talia negare dicit Thomas. impruden-
tie est. Id enim quod multis videtur non po-
test omnino falsum esse. Item philosophum in
de somno et vigilia in fine. et in. ij. ethico. Si-
leo de historiis multis. et autenticis tam ca-
tholicorum quam ethnicorum qui incubos esse pa-
lam asseuerant. Causa autem quare demones
se incubos faciunt vel succubos non delecta-
tionis est causa cum spiritus carnes et ossa non
habeat. Sed hec est potissima ut per luxurie
viciū vtriusque hominis naturā ledant cor-
poris videlicet et anime ut sic ad omnia vicia
homines proniores existant. Nec dubium quod
et sub certis constellationibus seminauigore
sciunt sub quibus homines etiam concepti
semper malicijs existunt deprauati. Unde et
enumeratis per altissimum multis luxurie vi-
cijs a quibus suū populum mundum esse vo-

No

No

In iis et quibus infideles irretiti erant. ait **Les**
uitici. xxiij. Ne polluamini in omnibus his
quibus contaminati sunt gentes quas ego eiciam
ante conspectum vestrum et quibus polluta est
terra cuius scelera ego visitabo. Dicit glo. su
per verbo gentes. Demones inquit qui propter
multitudinem dicuntur gentes vniuersi qui cum
omni peccato gaudent. precipue tamen forni
catione et idolatria. quia in his et corpus et ani
ma maculatur et totus homo qui terra dicitur
tur. Omne enim peccatum quodcumque fecerit
homo extra corpus est. qui autem fornicatur
in corpus suum peccat. Si cui libet intueri
historias de incubis et succubis inspiciat. ut
supra Bedam in historiis angelorum. et Guil
helmum. Thomam denique brabantium in libro
qui de apibus intitulum. **Ad** argumenta
Ad primum de naturali propagatione institu
ta a deo inter marem et feminam dicitur. Ex
sicut dei permissione sacramentum matrimo
nii potest opere diaboli viciari per maleficia
ut supra patuit. Ita a simili et a fortiori in quo
libet alio actu venereo inter marem et feminam.
Sed si queritur. Quare potius in actu et su
per actum venereum diabolo permittitur ma
leficia exercere quam super alios humanos actus?
Dicitur quod multiplex causa assignatur a docto
ribus de quibus inferius sub illa parte ubi de
permissione diuina discutitur. **Ad** presens suf
ficat causa que prius tacta est scilicet quod pote
stas demonis est in lumbis hominum. Quia in
ter omnia certamina duriora sunt prelia cer
taminis ubi continua pugna et raro victoria
Hec valet ubi dicitur. quod tunc opus diaboli
esset fortius opere dei cum actus matrimo
niales a deo institutos posset viciari. quia non
viciatur per violentiam. Immo cum nihil valeat
infringere nisi a deo permissus. Ideo magis per
hoc eius impotentia concluditur. **Ad** se
cundum. verum est quod procreare hominem est
actus viui corporis. **Sed** cum dicitur quod de
mones non possunt dare vitam. quia illa flu
it formaliter ab anima. Iterum verum est sed
quia materialiter discinditur a semine et de
mon incubus illud immittit deo per
mittente per coitum et non tanquam ab eo desci
sum sed per semen alicuius hominis ad hoc
acceptum ut dicit sanctus doctor in prima p
te. q. li. ar. iij. utpote quod idem demon qui est
succubus ad virum fiat incubus ad mulierem
sicut etiam aliarum rerum semina assument
ad aliquarum rerum generationem. ut Augu
stinus dicit. iij. de trim. Unde si queritur cu
ius filius sic natus existit. Patet quod non est fi
lius demonis sed illius hominis cuius est se

men acceptum. **Sed** cum instatur. quod nisi
hil est superfluum in operibus angelorum si
cut et nature. conceditur. **Sed** cum instatur
quod demon potest inuisibiliter semen recipere
et infundere. verum est. hoc autem potius
operatur visibiliter ut succubus et incubus
ut sic per talem spurciam inficiat corpus et
animam et in utroque homine mulieris scilicet
et viri ut in corpore. q. tactum est. **P**reterea plu
ra possent demones inuisibiliter qui tamen
non permittuntur etiam si vellent exercere. p
mittuntur autem visibiliter vel in exercitiis
bonorum vel correctionem malorum. **P**os
set denique contingere quod loco demonis suc
cubi alter semen reciperet ab eo. et incubum
loco alterius demonis se faceret et hoc tripli
ci ex causa. **P**uta quia demon deputatus mu
lieri reciperet semen ab altero demone depu
tato viro. ut sic unusquisque circa sibi a prin
cipe demoniorum commissum habeat male
ficiam exercere cum unicuique proprius de
putetur angelus etiam a malis vel propter
seditionem actus quam demon unus facere ab
horreret. cum ut in sequenti questione pate
bit certi demones et nobilitate nature certos
actus et spurcias facere abhorrerent. vel quod
inuisibiliter loco viri seminis. suum semine id
est quod incubus recepit inuisibiliter se interpo
nendo mulieri intromittat. quam interposi
tionem facere non est contra eius naturam.
aut virtutem cum etiam in corpore assum
pto inuisibiliter et incontrectabiliter se inter
ponere potest sicut supra de illo iuvene qui
ydolum desponsauerat patuit. **Ad** terciu.
Hoc quod dicitur quod virtus angeli est infinita re
spectu superiorum. hoc est quia eius virtus
comprehendi non potest ab inferioribus quin
semper superexcedit eam. ita quod non limitatur
ad unum effectum tantum. **E**t hoc ideo. quia
suprema in entibus habent virtutes maxime
vniuersales. **U**nde propter hoc quod est infini
ta superius non potest dici quod possit indifferen
ter in omnem effectum illum ad producen
dum. quia sic etiam diceretur infinita inferi
us sicut superius. **D**emum quia inter agens
et patiens debet esse proportio. et nulla potest esse
proportio inter substantiam pure spiritualem et cor
poralem. ideo nec ipsi demones possent in ali
quem effectum nisi mediante aliquo alio princi
pio actiuo. **I**nde est quod seminibus rebus vtuntur
ad effectus producendos. iuxta Aug. iij. de
trini. **U**nde hoc argumentum redundat in
precedens nec per illud fortificatur nisi quis vel
let declarationem eius bene. quare intelligentie

asserunt habere virtutes infinitas superius et non inferius. et daretur sibi ex ordine rerum corporaliū et corporum celestium. qui secundum se in plures et infinitos effectus influere possent. Hoc autem non fit propter debilitatem inferiorum. Concluditur quod demones licet absque hoc quod corpora assumant possint transmutationes in seminibus facere. hoc nihil arguit contra hoc quod hic intenditur de incubis et succubis quorum actus exercere non possunt. nisi in assumptis corporibus secundum quod supra tactum est. **A**d quartū. quod demones non possunt mouere corpora localiter. unde nec semen terre. probatur quod ibi de anima per similitudinem. Dicendum quod aliud est loqui de substantia spiritali ipsius angeli aut demonis et aliud de ipsa anima. Hoc enim quod anima non potest mouere corpus localiter nisi viuificatum ab ea. vel per contactum corporis ad aliud corpus non viuificatum hoc est quia tenet infimum gradum in ordine substantiarum spiritalium ex quo etiam contingit. quod illud corpus quod habet mouere etiam per contactum oportet quod sit proportionatum non sic autem est de demonibus quorum virtus omnino corporalem virtutem excedit. **A**d quintum dicendum quod contactus demonis ad corpus seminis vel cuiuscunque alterius non est contactus corporalis sed virtualis et fit secundum proportionem convenientem tam mouenti quam mobili ita quod illud corpus quod mouetur non excedat proportionem virtutis demonis ut sunt corpora celestia et etiam tota terra vel elementa mundi. Et quare illa excedunt dicere possumus ut dicit sanctus Thomas in questionibus de malo. q. x. de demonibus. Quod hoc est vel propter conditionem nature. vel propter damnationem culpe. Est enim ordo rerum sicut secundum naturam ipsarum ita et secundum motum. et sicut superiora corpora celestia mouentur a superioribus substantiis spiritalibus. ut sunt angeli boni. Ita inferiora corpora moueri possunt a substantiis spiritalibus inferioribus ut sunt demones. Et si quidem hoc contingit eis secundum conditionem nature. secundum quod aliqui ponebant demones non esse ex illis superioribus angelis. Sed ex illis que perficiuntur a deo huic terrestri ordini ut erat philosophorum opinio. vel etiam si contingit ex pena peccati ut theologorum sententia est tunc a celestibus sedibus detracti in hunc aerem tanquam ad penam non possint ipsum aut terram commouere. Hec addita sunt propter duo argumenta que tacite solvuntur. scilicet de corporibus celestibus quod illa etiam possent mouere. Si possent corpora locali-

ter mouere. quia sunt eis magis propinqua. ut etiam vltimum argumentum pretendit. Respondetur enim quod non valet. quia illa corpora excedunt proportionem virtutis eorum. si quidem prima opinio locum habet. Si vero non sed secunda tunc iterum non possunt mouere propter penam peccati. Est etiam ad argumentum ubi quis obijceret. quod idem est motus totius et partis sicut totius terre et glebe in .iij. phisico. Unde si demones possent mouere partem terre possent etiam mouere terram non valet ut patet intuitu distinctione. Colligere autem semina rerum et applicare ad certos effectus non excedit eorum virtutem naturalem deo eis permittente. ut de se patet. Summarie concludatur quod non obstante quod quidam dicunt. demones in assumptis corporibus nullo modo posse generare. et quod per filios dei significantur filii seth. et non angeli incubi. sicut et per filias hominum ille que de stirpe Layn descenderant. Quia tamen contrarium a multis ut patuit asseritur et quod multis videtur non potest omnino esse falsum. secundum philosophum in septimo ethicorum et in fine de somno et vigilis. Jam etiam modernis temporibus attestantur facta et dicta maleficarum talia vere et realiter exequentiū. Ideo dicimus tria. Primo quod per tales demones spurcissimi actus venerei non delectationis sed infectionis anime et corporum quibus succumbunt aut incubunt causa exercentur. Secundo quod per talem actum completa conceptio et generatio a mulieribus fieri potest. in quantum semen humanum apponere possunt in loco convenienti ventris mulieris ad materiam proportionatam ibidem preexistentem. Et si mili. sicut et semina aliarum rerum colligere possunt ad complendum aliquos effectus. Tercio quod demonibus attribuitur in talium generatione illud tantum quod est motus localis non autem ipsa generatio cuius principium non est virtus demonis aut corporis ab eo sumpti. sed virtus illius cuius semen fuit. unde et genitus non demonis sed alicuius hominis filius est. Et per hec patet responsio ad argumenta ubi quis arguere vellet. quod demones generare non possent propter duo. Primo quod generatio completur per virtutem formatiuam que est in semine corpe viuo resoluta. Et corpus a demonibus assumptum. quod non est tale est et cetera. Patet responsio. quia demon virtute seminis formatiuam reponit ad locum debitum et cetera. Secundo. si dicatur quod semen non habet virtutem generandi nisi quando calor anime in eo retinetur. quem exalare necesse est per magnam distantiam delatum.

Est enim responsio q̄ demones possunt aliq̄ reponere ad conseruationem seminis ne calor vitalis exaporet. Vel etiam quia velocissime mouentur propter victoriam mouentis super rem motam. Ideo non poterit euaporari tam facilliter.

Quarta questio a quibus demonibus huiusmodi exercentur.

Utrum catholicus sit asserere q̄ actus incuborum et succuborum demonum conueniat omnibus spiritibus immundis indifferenter et equaliter. Et videtur q̄ sic. quia oppositum asserere esset ordinem quendam bonum inter eos affirmare. probatur. Si cut ad rationem boni pertinet modus et ordo. Augustinus in libro de natura boni. ita ad rationem mali pertinet inordinatio. Si in angelis bonis nihil est inordinatum. ergo in malis nihil potest esse ordinatum. Unde indifferenter huiusmodi actibus habet insistere. Inde etiam illud. Ubi nullus ordo sed semper p̄ternus horror inhabitat in terra videlicet miserere tenebrarum. Job. x. Preterea si non omnes indifferenter his actibus insistent hoc eis competit vel ex natura vel ex culpa vel pena. Non ex natura. quia post peccatum omnes indifferenter in precedenti questione tactum est. sunt in natura ipsorum spiritus impuri licet non immundi quantum ad diminutionem naturalium bonorum. In nequicia subiles nocendi cupidi. per superbiam tumidi et c. ergo competit eis quo ad culpam vel penam. Tunc sic. Ubi est maior culpa ibi maior pena. sed superiores angeli magis peccauerunt ergo in eorum penam magis his spurcijs habent insistere. Si hoc non est. dabitur ratio alia. cur non illis actibus indifferenter insistant. Preterea. ubi non est subiectio et obedientia ibi omnes indifferenter operantur. sed in demonibus nulla est subiectio et obedientia. probatur. Quia illa sine concordia haberi non possunt. sed in demonibus nulla est concordia. Proverbiorum. xij. Inter superbos spiritus sunt iurgia. Preterea sicut equaliter omnes propter culpam post diem iudicii in infernum detrudentur. ita tamen illud tempus in aere caliginoso propter officium eorum detinentur nec legitur esse inequalitas ex parte mancipationis ergo nec inequalitas ex parte officij et temptationis. Sed contra. glosa. i. ad Cor. xv. Quoad durat mundus angeli angelis homines hominibus. demones demonibus p̄sunt. Item Job. xl. dicitur de squamis leuia-

than per quas membra diaboli significantur. q̄ vna vni adheret. ergo inter eos est diuersitas et ordinis et actionis. Incidentaliter queritur. An a bonis angelis ipsi demones ab huiusmodi eorum spurcijs exequendis interdum impediuntur vel non. Et dicendum q̄ quia potestates dicuntur angeli quorum ditioni virtutes aduersae subiecte sunt vt Gregorius dicit. et Augustinus. in. de trinitate. Spiritus vite deservit atq̄ peccator regitur per spiritum vite rationalem pium et iustum. Et si cut ille creature super alias influentiam habent que sunt perfectiores et deo propinquiores eo q̄ totus ordo prelationis primo et originaliter est in deo et participatur a creaturis secundum quod ei magis propinquant. Ideo etiam boni angeli qui maxime appropinquant deo propter eius fruitionem qua demones carent super ipsos demones habent prelationem et per eos reguntur. Et cum instatur q̄ demones premisissis medijs multa mala faciunt. aut ergo non impediuntur quia non subsunt bonis angelis. qui eos impedire possent. aut si subsunt tunc cum ad negligentiam presidentis pertinere videtur ea que per subditos male fiunt. Videtur q̄ in angelis bonis sit aliqua negligentia. Respondetur q̄ sancti angeli sunt ministri diuine sapientie. Unde sicut diuina sapientia permittit aliqua mala fieri per malos angelos. vel homines propter bona que ex eis elicit. Ita et boni angeli non totaliter cohibent malos a nocendo siue hoies siue demones. Ratio. catholicum est asserere quendam ordinem actionum interiorum et exteriorum. etiam per quadam prelationem esse in demonibus. Unde et quadam spurcijs ab aliquibus infimis perpetratur a quibus superiores propter nobilitatem nature secluduntur. Et declaratur hoc primo generaliter ex triplici congruentia qua talia congruunt eorum nature diuine sapientie et proprie nequie. Demum magis in speciali. Ex natura quidem. Nam constat q̄ a principio creationis semper quidam alij superiores fuerunt ex natura cum inter se differant specie nec duo angeli vnius speciei existant communio rem opinionem sequendo que etiam dictis phororum concordat et Dionysius qui ponit. x. ca. celestis ierarchie in eodem ordine esse primos medios et ultimos cui etiam necessario oportet assentire. tum ex immaterialitate eorum. tum etiam ex incorporeitate. Inspiciat qui vult dicta doctoris in. ij. di. ij. Et quia peccatum naturam non tollit. et demones post casum data natura non amiserunt vt super tactum est et operationes ressequuntur naturales earum proprietates. idem sic in operationibus sunt varij et multiplices.